विस्फारयन् वै धनुरुग्रनादम्
एषोऽतिकायोऽतिविवृद्धकायः ॥१०॥
योऽसौ नवार्कोपमताम्रचक्षुर्
आरुह्य घण्टानिनदप्रणादं ।
खरं खरं गर्जति वै दुरात्मा
महोदरो नाम स एष वीरः ॥११॥
योऽसौ हयं काञ्चनचित्रभाण्डम्
आरुह्य सन्ध्याभ्रघनप्रकाशं ।
प्रासं समुद्यम्य मरीचिनद्धं
पिशाच एषोऽशनितुल्यवेगः ॥१२॥
यश्चैष कालानलतुल्यवेगः
खड्गी धनुष्मान् कवची किरीटी ।
गजेन्द्रमास्थाय गिरिप्रकाशं
खरात्मजोऽयं मकराक्षनामा ॥१३॥
यश्चैष चापासिशरौघजुष्टं
पताकिनं पावकतुल्यरूपं ।
रथं समास्थाय विभात्युदग्रो
नरान्तकोऽयं नगशृङ्गयोधी ॥१४॥
यश्चैष नानाविधघोररूपैर्
व्याघ्रोष्ट्रनागेन्द्रमृगेन्द्रवक्त्रैः ।

Digitized by Google